

samme Politikkreds, ikke kan interessere det Offentlige. I Forbindelse hermed have vi stillet det Forslag til samme Paragraph, at hele fjerde Led af Paragraphen skulde udgaae, der begynder saaledes: „Politidirecteuren i Kjøbenhavn o. s. v.“, da vi have anseet det for mindre nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, der jo er af underordnet Betydning.

Idet jeg hermed skal anbefale de af mig omhandlede Ændringsforslag, og navnlig det om Indskyddelsen af en ny § 15, skal jeg tilføje, at for det Tilfælde, at de ikke vedtages, har jeg været med at stille det subsidiaire Forslag om at lade Lovforslagets samtlige Paragrapher udgaae og i deres Sted indsætte den i dette subsidiaire Forslag betegnede nye Paragraph, da det forekommer mig, at, naar man ikke, i dens fulde Consequents vil gaae ind paa den Bei, jeg har tilladt mig at antyde, det da i ethvert Tilfælde vilde være rettere at indskrænke sig til saa faa Forandringer som muligt i det Bestaaende, naar disse Forandringer dog kunne bidrage til at afhjælpe en tilstedeværende Trang, og dette vil efter min Mening opnaaes ved det subsidiaire Forslag.

H. Jørgensen: Idet jeg paa egen og de ærede Medforslagsstilleres Vegne skal gjøre Forsøg paa at motivere det af os stillede subsidiaire Forslag, skal jeg tillade mig at høre et Par Ord om min personlige Stilling til dette Forslag. Jeg vilde under Sagens første Behandling egentlig have været med til at stemme imod det foreliggende Lovforslag, og jeg befinder mig derfor maaskee i nogen Modsigelse med mig selv, naar jeg under Sagens første Behandling ikke har yttret mig om den og dog nu ikke destomindre ved anden Behandling har været med til at stille deels principale, deels subsidiaire Ændringsforslag. Grunden dertil er imidlertid den, at jeg er et af Thingets yngste Medlemmer og er blevet ligesom overvældet af den Gang, som Discussionen har faaet, idet ældre Medlemmer. — saaledes som jeg har forstaaet det — som ere bekjendte med Sagens Historie, meddeelte, at det foreliggende Lovforslag var Resultatet af et Arbejde, om hvilket Pluraliteten af Thingets ærede Medlemmer havde sluttet sig. Dertil kommer, at

den ærede Justitsminister — saavidt jeg forstod ham — ikke modsatte sig Forslaget, men sluttede sig dertil, idet han hittede, at der intet Væsentligt kunde være til Hinder for Forslagets Vedtagelse. Som Følge heraf kunde jeg paa Grund af min personlige Stilling her i Thinget ikke finde det passende ved første Behandling at udtale mig saaledes, som jeg oprindeligt havde tænkt, sjøndt jeg maatte finde det rettest, om man i saa alvorlige Tider som disse ikke uden behøvede Nødvendighed ad privat Bei vilde indbringe et Forslag, der ændrer en Lov, der i det Væsentlige sikkert maa siges at være god. Naar jeg nu ikke destomindre har forenet mig med ærede Medlemmer om afstillede Ændringsforslag, saa er det kun skeet, fordi jeg troede, at hvis man overhovedet vilde ændre Lyndeloven af 10de Mai 1854, saa skulde man gjøre det mere consequent og bedre, end det vilde skee igjennem Lovforslaget. Hvad nu angaaer det principale Ændringsforslag, som jeg har været med at stille, kan jeg ganske henholde mig til den Motivering, der er givet af en af mine ærede Medforslagsstillere, idet han klart har fremsat vor Tanke, at hvis man vilde gaae Lovforslagets Bei, skulde man være mere consequent og indskrænke sig til en Redaction, som viste, at det eneste Maaal, man havde for Øie, var at opnaae en Form, hvorunder det Offentlige kunde kontrollere de Paagjældende. Hvad Realiteten, nemlig Meddelelsen eller Ikkemeddelelsen af Studsmaal angaaer, da skal jeg bemærke, at i den Henseende har jeg kunnet følge de andre Forslagsstillere, idet jeg skal tilføje, at det er vanskeligt for mig at forstaae, hvorfor Lyndelassen mere end nogen anden Klasse i det borgerlige Samfund, for paa Livets forskjellige Stadier at kunne erhverve sig det Fornødne, skal være tvunget til at medbringe en Bog i en vis befalet Form, hvori den skal lade sig meddele Studsmaal og være tvungen til at søge Vidnesbyrd om sit Nytte paa sin Vandring gennem Livet. Ingen anden Samfundsklasse er i en saa exceptionel Stilling, maaskee med Undtagelse af Haandværksføvendene, og denne Stilling er saa eiendommelig, at man i Tider som de nuværende vigtigst kunde lade den falde bort, da denne Samfundsklasse ikke fortjener at stilles anderledes end andre Sam-